

[O. Mathiasen.]

at gennemførelsen af dette lovforslag vil betyde en øget statsudgift på lidt over 6 mill. kr. om året. Det er efter min mening et meget beskedent beløb i forhold til de åbenbare goder, som lovforslaget giver, selv om der må regnes med større udgifter til indretning af flere biblioteker fremover og andre ting. Jeg synes i det hele taget, at det er en fornøjelig kendsgerning, at bøgerne i vor tid har fået en så fin placering i vort samfund, som dette lovforslag er et vidnesbyrd om. Jeg ved meget vel, at bibliotekerne ikke er det eneste led i bøgernes rige verden. Vi er mange, som glæder os over, at det i vor tid også er sådan, at flere og flere får mulighed for selv at anskaffe sig bøger, ikke mindst efter den succes, som billigbøgerne har fået. Men alligevel er bibliotekerne et absolut uundværligt led i samfundslivet og kulturlivet, og jeg vil slutte med med den højtærede formands tilladelse at bringe et ganske kort citat; jeg husker ikke bestemt, hvor det står, men jeg tror, det var i et katalog, der i sin tid udkom fra forlaget Gyldendal ved juletid. Det er et lille citat af Georg Brandes, hvor han ganske kort siger:

„Ringe er magten i det bly, der blev til kugler, i forhold til det, der blev til skrift.“

I disse ord er der efter min mening en dyb og meget realistisk sandhed.

Når dette er sagt, behøver jeg vist ikke at sige, at vi i mit parti anbefaler lovforslaget til velvillig behandling og til snarlig gennemførelse. Lovforslagets gennemførelse vil betyde en væsentlig reform af vort biblioteksvæsen og efter min gruppes og min mening en absolut positiv reform.

Grøndahl: De foregående ordførere har gennemgået lovforslaget nøje, og jeg skal derfor ikke trætte det høje ting med gentagelser. Jeg vil derimod rejse det spørgsmål, om der på nuværende tidspunkt overhovedet er behov for en sådan lov, og om skatteyderne kan være tjent med det, der herigennem bydes dem, og som i alle tilfælde betyder 6-7 mill. kr. i større skattebyrde, og så må de vist være glade, hvis disse 6-7 mill. kr. slår til og ikke viser sig at være et betydeligt større beløb.

Ministeren omtaler i sin skriftlige fremsættelse de ca. 100 kommuner, der som noget af et særsyn her i landet ikke har noget

folkebibliotek, og omtalte i denne forbindelse, hvilken reform det ville blive, når forslaget om den frie låneret er gennemført. Dette med de 100 kommuner og den frie låneret kunne sikkert etableres, uden at det behøvede at koste store summer.

Biblioteksafgiften til forfattere foreslår ministeren forhøjet med henved 50 pct., der fremkommer på den måde, at først forhøjes statstilskuddet til bibliotekerne med 4,6 mill. kr., og derefter får forfatterne ikke 5 pct., som hidtil, men 6 pct. af det forhøjede beløb. Det er vist det, man kalder at få både i pose og i sæk.

Mit indtryk af biblioteksstandarden her i landet, er absolut ikke, at vi er underudviklede på dette område, tværtimod, og jeg er overbevist om, at mange lande må misunde os vort høje stadi på dette felt.

At der i lovforslaget er bestemmelser, der favoriserer statsindblanding, og at der foreslås oprettelse af en masse stillinger, og at alle disse former for biblioteker efter min formening unødigt kan komme til at overlapse hinanden, nævner jeg kun for fuldstændighedens skyld.

Dette udgiftkrævende lovforslag er efter min formening absolut ikke tvingende nødvendigt og må som følge deraf rangeres ned på en mindre fremtrædende plads på ministerens meget lange ønskeseddel. Dertil kommer, at der nu må tages et meget stort hensyn til landets økonomiske situation.

Som forberedelser til det kommende valg er der fra regeringens side fremsat en række lovforslag, der har forhøjet statens tilskud, eller rettere sagt skatteydernes tilskud til alle borgere fra vugge til grav med talrige millionbeløb. Dertil kommer nu pristalsstigningen og helhedslønsningens forhøjelse af arbejdslønnen, og bare de sidste to betyder en købekraftforøgelse på ca. 1 milliard kr., for hvilke der ikke er dækning i erhvervenes produktivitetsstigning. Regeringen og dermed også de enkelte ministre bør allerede nu tage realiteterne til efterretning, således at der ikke bliver gennemført udgiftkrævende lovforslag, som der ikke er tvingende nødvendighed for.

Vi afventer udvalgsbehandlingen.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Det sidste indlæg var jo at opfatte